

[Unmack.]

hagelige for Funktionærerne selv. Men naar jeg ikke er saa glad i Dag, er det, fordi man i § 1 har Ordet „kriseramt“. Den højtærede Socialministers Mening med Fremsettelsen af Forslaget er jo nemlig, at man skulde kunne undgaa Opsigelser, altsaa Opsigelser fra Firmaer, som ser fremefter og mener, at de eventuelt vil komme ud for ikke at kunne beskæftige det Antal Funktionærer, de nu har i Arbejde, og jeg vil mene, at op imod de 100 pCt. af danske Firmaer ser saaledes paa Forholdene i Øjeblikket. Derfor havde det været meget simplere rent ud at ændre den Paragraf, det drejer sig om, § 2 i Lov Nr. 168 af 13. April 1938, saaledes, at man normalt — ja, jeg vilde endda gaa saa vidt som til at sige: straks, men lad os nu gaa med til, at det bliver efter at de Opsigelsesfrister, der foreligger i Øjeblikket, er udløbet — kan genantage Funktionærer med en Maaned Opsigelsesvarsel. Jeg vil antage, at naar denne Regel ikke kommer til at gælde allerede nu, vil de, der ikke har sagt op, maaske netop nu finde sig nødsaget til at sige op, men hvis Loven havde faaet den Form, som jeg har tænkt mig, havde de maaske ladet være at opsigte deres Funktionærer.

Dertil kommer, at jeg altid er imod, at et Lovforslag bygger paa, at man straks skal løbe til Retten, og jeg tror heller ikke, at det nedsatte Udvalgs højtærede Formand, Retspræsidenten i Sø- og Handelsretten, L. N. Hvidt, har været særlig glad ved at skulle medtage dette. Det er altid kedeligt og ubehageligt at henvise til, at det og det Spørgsmaal skal afgøres ved Retten.

Jeg maa ogsaa beklage, at Forslaget kommer lidt sent, men jeg er jo paa det rene med, at vi ikke kan stille Forslag om, og jeg agter heller ikke at stille Forslag om at faa Sagen i Udvalg, for det er der ikke Tid til; hvis denne Lov skal gøre nogen Gavn, skal den jo være færdig i rette Tid. Det er lige den sidste Dag, det kan gøres. Men jeg vil paapege, at jeg allerede i April Maaned har talt om dette Spørgsmaal, og at det fra vor Side vistnok ogsaa er bragt frem for den højtærede Minister, om det ikke var rigtigst at ophæve disse Opsigelsesfrister. Derfor mener jeg, at man skulde have været lidt tidligere paa Færde. Jeg erkender, at det nedsatte Udvalg har arbejdet tilstrækkelig hurtigt, og at der ikke dér er noget at klage over.

Med Hensyn til Udvalget maa jeg dog beklage, at der ikke var Repræsentanter for en Organisation eller de Organisationer, der beskæftiger langt den største Del af Handels-

og Kontormedhjælperne, ja, jeg vil antage den største Del af alle Funktionærer, nemlig Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Tekstil-Unionen og Principalforeningen, som beskæftiger langt, langt flere Funktionærer end de Organisationer, der har været repræsenteret i Udvalget. Derved er der imidlertid ikke noget at gøre, jeg har kun villet gøre opmærksom derpaa.

Jeg gaar altsaa ud fra, at man er enig med mig om, at Forholdene i Virkeligheden er saaledes, at det kun er ganske enkelte, der kan disponere frit og sikkert ret langt ud i Fremtiden, og derfor er jeg, som sagt, ked af, at man skiller — det at skille er aldrig af det gode. Jeg er overbevist om, at Udvalgets Formand ikke har været glad ved at skulle tage Ordet „kriseramt“ med.

Trods mine Betænkeligheder skal jeg dog ikke foreslaa Udvalgsbehandling, men jeg vil gerne her stille nogle Spørgsmaal til den højtærede Minister.

Er et Firma, som ikke i Øjeblikket er kriseramt, men som nærer Usikkerhed med Hensyn til, om det om en 4—5 Maaneder frem i Tiden kan beskæftige 80, 70 eller 50 pCt. af sine Funktionærer, nødt til at opsigte sine Overenskomster nu for til den Tid at kunne nøjes med at genengagere Personalet for en Maaned?

Hvorledes skal den Principal forholde sig, der efter den 1. Januar 1941 føler sig kriseramt eller virkelig er kriseramt? Kan han benytte sig af de kortere Frister, eller skal han opsigte med 3, 4, 5 og 6 Maaneders Varsel? Behøver en Principal, der efter sin bedste Overbevisning maa antage, at han i Løbet af nogle Maaneder bliver kriseramt, at opsigte straks, eller kan han, naar han f. Eks. bliver kriseramt i Januar, opsigte med en Maaned Varsel? Eller jeg kan spørge saaledes: Hvad sker der efter den 1. April? Løber Loven længere?

Jeg vil slutte med disse Spørgsmaal og ellers kun udtale, at vi vil stemme for Lovforslaget, idet vi, som sagt, mener, at Lovens Indhold er af Betydning. Men jeg har villet gøre opmærksom paa disse Ting, som vi mener er Mangler ved Lovforslaget.

Lannung: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg kan til Begrundelse for dette henholde mig til de udførlige Bemærkninger, der følger Lovforslaget, og det saa meget mere, som jeg har haft den Ære at være Medlem af det Udvalg, der har udarbejdet Lovforslaget og Motiverne til det, som den højtærede Minister derefter fuldt ud har taget til Følge i Form af det foreliggende